

Technisch lid van het Contactorgaan voor Vogelstudie voor

Coördinatie Draadslachtofferonderzoek is:

F. de Miranda, 2e v.d. Helststraat 79^I, Amsterdam - Zuid.

Uit het "Verslag van de Contactvergadering", gehouden op 11/12/'71 te Utrecht, nemen wij in aansluiting op het artikel van M. Singor, het volgende over:

"Na het uitvoerige verslag over 1970 is er dit jaar geen overzicht verschenen.

Bij dit onderzoek kunnen de volgende vragen worden gesteld:

- a). Hoe groot is het probleem.
- b). Wat zijn de verschillen tussen de trajecten waarop waarnemingen zijn verricht, en
- c). Welke oorzaken zijn aanleiding tot deze verschillen.

De Miranda heeft zich voornamelijk met de eerste twee punten bezig gehouden, waarbij als werkwijze het tellen van slachtoffers werd gekozen.

Gedurende de laatste drie jaar zijn deze tellingen voornamelijk uitgevoerd door mensen van het SBB en leden van de jeugdbonden.

Daarbij is gebleken, dat vooral de grotere vogels worden gevonden, in totaal bijvoorbeeld:

55 Goudplevieren, 160 Grutto's, 230 Kieviten, 80 Kemphanen, 130 Meerkoeten, 61 Waterhoenen, 250 Kokmeeuwen, tegenover een gering aantal kleine zangvogels.

Omdat bij dit soort werk de begroeiing het vinden van slachtoffers beïnvloedt, zeggen de aantallen dus niet zo veel.

De genoemde cijfers geven slechts een indruk van het probleem. Verder is gebleken, dat in de zomermaanden de aantallen slachtoffers het laagst zijn.

Wat de manier van tellen en het aantal tellers betreft, bleek een groep van 4-5 mensen het meest geschikt te zijn.

Het speelde geen rol op welke data werd geteld.

Ook werd geconstateerd, dat onder alle omstandigheden Kraaien en Eksters er direct toe bijdroegen de slachtoffers te laten verdwijnen. Aan de Diemerzeedijk bijvoorbeeld bleek, dat slachtoffers doorgaans binnen 24 uur waren opgeruimd en dat over dit traject een betrouwbare schatting van 1500 slachtoffers per km/jaar berekend werd.

Op andere trajecten kunnen slachtoffers ook minder snel verdwijnen en liggen de km/jaar-aantallen vaak lager.

Een en ander samenvattend deelt spreker mee, dat door tellingen, afhankelijk van het gebied, resultaten zijn verkregen die zeer zeker een bepaalde indruk geven, maar toch door verdergaand onderzoek zullen moeten worden gevolgd.

Een dergelijk onderzoek is volgens de Miranda echter niet meer geschikt voor vrije-tijdsbesteding, omdat het veel te ver zal gaan; alleen een instelling als het RIN bijv. zal dit onderzoek met succes kunnen doen.

Daarbij zal ook gelet moeten worden op plaatselijke trekbewegingen en zal op grond van de daaruit volgende uitkomsten bij het plannen van hoogspanningsleidingen bepaald kunnen worden in welke richting deze in elk geval niet moeten lopen en welke maatregelen nog meer nodig zijn om het aantal draadslachtoffers zo laag mogelijk te houden.

Een en ander, zo meent de Miranda, ligt niet op de weg van de amateur-vogelaar. "